

Alusta alkaen 10. 1 Moos 5:1-6:8

Pahuus yltyy kosmisiin mittasuhteisiin

Aadamin sukuluettelo

Vuorossa on pitkä sukuluettelo, 1 Moos 5. luku. Ei totisesti mitään kaikkein mielenkiintoisinta luettavaa, mutta kyllä siitäkin jotain irti saamme.

Tämä on luettelo Aadamin jälkeläisistä. Luodessaan ihmisen Jumala teki hänet kaltaisekseen. Hän loi ihmisen mieheksi ja naiseksi. Ja hän siunasi heidät ja antoi heille nimeksi *ihminen* silloin kun heidät luotiin.

Kun Adam oli elänyt 130 vuotta, hänelle syntyi poika, joka oli hänen näköisensä, hänen kaltaisensa, ja hän antoi pojalle nimen Set. Setin syntymän jälkeen Adam eli vielä 800 vuotta, ja hänelle syntyi sinä aikana lisää poikia ja tyttäriä. Adam eli kaikkiaan 930 vuotta, ja sitten hän kuoli.

Kun Set oli elänyt 105 vuotta, hänelle syntyi Enos. Enosin syntymän jälkeen Set eli vielä 807 vuotta, ja hänelle syntyi lisää poikia ja tyttäriä. Set eli kaikkiaan 912 vuotta ja kuoli sitten. Kun Enos oli elänyt 90 vuotta, hänelle syntyi Kenan. Kenanin syntymän jälkeen Enos eli vielä 815 vuotta, ja hänelle syntyi lisää poikia ja tyttäriä. Enos eli kaikkiaan 905 vuotta ja kuoli sitten. Kun Kenan oli elänyt 70 vuotta, hänelle syntyi Mahalalel. Mahalalelin syntymän jälkeen Kenan eli vielä 840 vuotta, ja hänelle syntyi lisää poikia ja tyttäriä. Kenan eli kaikkiaan 910 vuotta ja kuoli sitten. Kun Mahalalel oli elänyt 65 vuotta, hänelle syntyi Jered. Jeredin syntymän jälkeen Mahalalel eli vielä 830 vuotta, ja hänelle syntyi lisää poikia ja tyttäriä. Mahalalel eli kaikkiaan 895 vuotta ja kuoli sitten.

Kun Jered oli elänyt 162 vuotta, hänelle syntyi Henok. Henokin syntymän jälkeen Jered eli vielä 800 vuotta, ja hänelle syntyi lisää poikia ja tyttäriä. Jered eli kaikkiaan 962 vuotta ja kuoli sitten.

Kun Henok oli elänyt 65 vuotta, hänelle syntyi Metuselah. Metuselahin syntymän jälkeen Henok eli vielä 300 vuotta vaeltaen aina Jumalan tahdon mukaisesti, ja hänelle syntyi lisää poikia ja tyttäriä. Henok eli kaikkiaan 365 vuotta. Hän vaelsi kuuliaisena Jumalalle. Sitten häntä ei enää ollut, sillä Jumala otti hänet luokseen. Kun Metuselah oli elänyt 187 vuotta, hänelle syntyi Lemek. Lemekin syntymän jälkeen Metuselah eli vielä 782 vuotta, ja hänelle syntyi lisää poikia ja tyttäriä. Metuselah eli kaikkiaan 969 vuotta ja kuoli sitten. Kun Lemek oli elänyt 182 vuotta, hänelle syntyi poika. Hän antoi pojalle nimen Nooa ja sanoi: "Tämä poika on antava meille lohtua työssämme ja vaivannäössämme, kun viljelemme maata, jonka Herra on kironnut." Lemek eli Nooan syntymän jälkeen vielä 595 vuotta, ja hänelle syntyi lisää poikia ja tyttäriä. Lemek eli kaikkiaan 777 vuotta ja kuoli sitten. Kun Nooa oli elänyt 500 vuotta, hänelle syntyivät Seem, Haam ja Jafet. (1 Moos 5:1-32)

On oletettu, että Jerusalemin temppelissä säilytettiin sukuluetteloiden kirjaa. Siitä tämäkin Aadamin sukuluettelo on ehkä otettu.

Sukuluettelossa on 10 ihmisen ensimmäistä sukupolvea, nimittäin tuon ajan tietämyksen mukaan. Niin kuin huomaatte, jokaisen sukupolven kuvaus noudattaa samaa kaavaa: "Kun X oli elänyt h

vuotta, hänelle syntyi Y. Y:n syntymän jälkeen X eli vielä m vuotta, ja hänelle syntyi lisää poikia ja tyttäriä. X eli kaikkiaan n vuotta ja kuoli sitten." Tuo oli sen ajan henkikirjoittajan tyyli. Naisia ei mainita lainkaan ja miehistäkin vain esikoiset.

Kuinka erilaista onkaan Jeesuksen Kristuksen tyyli, hänen, joka tuntee *jokaisen* nimeltä ja kohtelee kaikkia tasavertaisesti! Riippumatta siitä, onko kyseessä mies tai nainen, esikoinen tai kuopus, köyhä tai rikas.

Elivätkö ihmiset oikeasti 6000 vuotta sitten noin vanhoiksi, 700-900 vuotiaiksi? - En usko. Mikään arkeologiassa ei todista sen puolesta, että he elivät sen vanhemmiksi, kuin mekään. Mutta se tiedetään, että muinaisessa Lähi-idässä uskottiin yleisesti, että ihmiskunnan ensimmäiset sankarit elivät hyvin pitkään. Muinaisen Baabelin kaupungin kaivauksista on löydetty vanhoja savitauluja, joissa on listattu kaupungin ensimmäisiä kuninkaita. Heidän hallitusaikansa on vielä pitempi kuin VT:n vanhimman miehen Metusalemin 969 vuotta; jopa 10 000 vuotta.

Muutenkin tässä meidän listassa on jotain samanlaista, kuin Baabelin 10 ensimmäisen kuninkaan listassa: Molemmissa 7. mies (VT:ssä Henok) otetaan elävänä taivaaseen Jumalan (tai jumalien luo). Samaten molemmissa 10. mies (VT:ssä Noa) joutuu vedenpaisumukseen ja pelastuu siitä rakentamassaan valtavassa puulaatikossa, eli arkissa.

Luultavasti historiassa todella tapahtui tällaisia asioita, ainakin laaja tuhotulva, ja ne ovat jättäneet samankaltaisia jälkiä monien kansojen kertomuksiin ihmiskunnan alkuajoista.

Synnin valta kasvoi, elinikä lyheni

Pitkillä eliniällä halutaan kertoa: silloin muinoin maailma oli parempi. Synnin valta ihmiseen oli vähäisempi ja siksi kuoleman viikatemies ei pystynyt tylsällä sahallaan kitkuttamaan ihmisen elämää poikki yhtä nopeasti kuin nykyään.

Mutta synnin valta kasvoi sukupolvesta toiseen. Ihmisen elinikä oli keskimäärin lyhenemässä. Adam eli 930 vuotta, mutta Lemek enää vain 777 vuotta.

Mutta elettiin miten pitkään hyvänsä, niin silti aina kuoltiin. Jokaisen sukupolven kuvaus päättyy masentaviin sanoihin "ja kuoli sitten".

Tekijä haluaa korostaa sitä, että Aadamin synty ja sen seuraus periytyi sukupolvesta toiseen. "Sinä päivänä, jona sinä syöt hyvän ja pahantiedon puusta, olet kuoleman oma". Kuolema otti jokaisen. Se ottaa edelleen jokaisen. Muinaiselle heprealaiselle tämä oli paljon masentavampaa kuin meille. Silloin Jumala ei vielä ollut luvannut, että ihmisille on luvassa ylösnousemus Messiaan pelastustyön ansiosta. Kuolema merkitsi heille jumalasuhteen loppua.

Tapaus Hanok

Mutta ehkä heilläkin oli jonkinlainen toivo siitä, että Jumalan mahdollisuudet eivät pääty ihmisen kuolemaan. Tästä kertoo hämärästi kerrottu tapaus Henok (eli Hanok), sukuluettelon "salainen kansio":

Kun Hanok oli kuudenkymmenen viiden vuoden vanha, syntyi hänelle Metusalah. Ja Hanok vaelsi Metusalahin kuoleman jälkeen Jumalan yhteydessä kolmesataa vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä. Niin oli Hanokin koko elinaika kolmesataa kuusikymmentä viisi vuotta. Ja kun Hanok oli vaeltanut Jumalan yhteydessä, ei häntä

enää ollut, sillä Jumala oli ottanut hänet pois (1 Moos 5:24, 1933 käännös).

"Jumala oli ottanut hänet pois". Hanok ei kuollut. Jumala otti hänet luokseen taivaaseen elävänä. Ei kuolemaan. Vaan ikuiseen elämään, osalliseksi Jumalan itsensä elämästä, hyvyyttä, kauneutta ja iloa pursuavasta elämästä.

Hanok otettiin taivaaseen ruumiineen kaikkineen, nahkoineen ja karvoineen. Ei vain sielu, vaan koko mies. Tämä on hämärä kohta, mutta oikein ymmärrettynä se on meille toivoa ja iloa täynnä oleva muistutus Jeesuksen antamasta lupauksesta ruumiin ylösnousemuksesta. Ihminen voi kokonaisuutena, ruumiina ja sieluna päästä Jumalan todellisuuteen, taivaaseen.

Me emme voi kuvitella, millaista sellainen elämä on. Mutta Jeesus on luvannut, että hän herättää kerran kuolleet haudoista ja tuhkauurnista. He heräävät eloon Jeesuksen käskystä, terveen ja entistä ehomman ruumiin kanssa. Sitten ne, jotka ovat uskoneet häneen, ne otetaan Jumalan luokse, toiseen todellisuuteen. Sinne, missä eräs ihmisen sukukunnan varhainen edustaja, jota juutalaiset nimittivät nimellä Hanok, on jo kauan odotellut muita ihmisiä saapuviksi.

Heikko käännös uudessa suomennoksessa

Paljon muuta tämä kohta ei Hanokista kerro. Ja tuntuu siltä, että tämän vähäisenkin tiedon uusi raamatunkäännös hämärtää. Uudessa raamatunkäännöksessä sanotaan nimittäin: (j. 22) "Henok eli vielä 300 vuotta *vaeltaen aina Jumalan tahdon mukaisesti*". Ja j. 24 "Hän *vaelsi kuuliaisena Jumalalle*". Sitten häntä ei enää ollut, sillä Jumala otti hänet luokseen".

Tämä on heikko käännös. Ei alkuteksti Hanokista sano, että hän "vaelsi kuuliaisena Jumalan tahdolle". Siellä sanotaan "wajithalek hanok eet-ha-elohiim", eli "Hanok vaelsi Jumalassa" tai "Hanok vaelsi Jumalan kanssa".

On eri asia vaeltaa Jumalan kanssa eli Jumalassa, kuin vaeltaa kuuliaisena Jumalan tahdolle.

Jumalan yhteydessä eläminen on paljon, paljon enemmän, kuin pelkkää kuuliaisuutta Jumalan tahdolle. Se on ennen kaikkea uskoa. Sen uskon seurauksena ihmisellä on suhde Jumalaan. Ja vielä enemmän: Ihminen on uskon takia Jumalassa ja Jumala on hänessä.

Näin oli Hanokin tapauksessa. Jumala oli antanut tälle miehelle uskon. Hän oli Jumalan ystävä ja tunti Jumalan. Siitä varmaankin kyllä seurasi se, että Hanok totteli Jumalaa. Mutta ei Hanokin harvinaislaatuisten läheinen suhde Jumalaan silti missään nimessä ollut pelkkää Jumalan tahdon tottelemista, vaan paljon enemmän: Se oli sydämen rukousta, rakkautta, Jumalan yhteydessä koettua rauhaa, voisi jopa sanoa: mystistä Jumalan tuntemista. Jos Hanokin suhde Jumalaan olisi ollut pelkkää tottelemista, niin hän olisi kuollut niinkuin muutkin. Mutta Hanokille Jumala jostain syystä antoi paljon enemmän itsestään, kuin pelkän sen, että Hanok totteli häntä. Jumala antoi hänelle uskon kautta itsensä. Siksi Hanokista sanotaan: "Hän vaelsi Jumalassa".

Elävässä uskossa Jumalaan on kyse niin ihmeellisestä tapahtumasta, että ihmisen kieli riittää vain vaivoin siitä puhumaan. Siksi joudutaan käyttämään outoja sanontatapoja. Uudessa Testamentissa sanotaan uskosta mm. niin, että "Kristus on uskon kautta meissä". Mutta sekään ei vielä riitä. Lisäksi sanotaan, että "me olemme Kristuksessa". Usko on uudenlainen olemisentapa ja se perustuu uudenlaiseen yhteyteen Jumalan kanssa. Jumala syntyi kerran Jeesuksessa ihmiseksi, ihmisen tasolle, minun ja sinun, meidän tasolle. Tuo Jumalan tuleminen meidän luoksemme jatkuu nykyään yksityisen ihmisen kohdalla, kun ihminen yhdessä muun seurakunnan kanssa uskoo Jeesukseen.

Me olemme Jumalan armon kohteita. Se Jumalan armo riittää paljon kauemmas, kuin meidän kykyymme olla kuuliaisia hänen tahdolleen. Siksi elämä Jumalassa ei perustu ensisijassa tottelemiseen. Se perustuu Jumalan armahtavaan rakkauteen uskomiseen. Se rakkaus ilmestyi meille Kristuksessa, joka uhrasi itsensä syntisten ihmisten puolesta. Ei suinkaan pelkästään niitten puolesta, jotka ovat kuuliaisia Jumalan tahdolle.

Siksi Hanokinkaan hengellinen elämä ei ollut pelkkää kuuliaisuutta. Se oli uskoa.

Pahuus yltyy kosmisiin mittasuhteisiin

Kun ihmiset alkoivat lisääntyä maan päällä ja heille syntyi tyttäriä, jumalien pojat huomasivat, että ihmisten tyttäret olivat kauniita, ja he ottivat näistä vaimoikseen keitä halusivat. Herra sanoi: "Minä en anna elämän hengen asua ihmisessä miten kauan tahansa. Ihminen on lihaa, heikko ja katoavainen. Olkoon siis hänen elinikänsä enintään satakaksikymmentä vuotta." (1 Moos 6:1-3)

Synnin valta yhä vaan kasvaa maan päällä. Aadam ja Eeva erkaantuminen Jumalasta, Kainin tekemä veljesmurha ja Lemekin kostonhimo olivat vasta alkua. Lopulta synty sa kosmiset mittasuhteet, kun salaperäiset "jumalien pojat" sekaantuvat ihmissuvun naisiin. Luomisjärjestys on vaarassa mennä sekaisin. Se on tämän kirjoittajan mukaan eräs synnin huipentuma. Jumala ei kestä enää ihmisiä, vaan lyhentää heidän keskimääräisen elinikänsä 700 vuodesta 120 vuoteen.

Keitä oikein ovat nämä "jumalien pojat"? - VT:n käsityksen mukaan he ovat Jumalan luona taivaassa asuvia ihmistä korkeampia olentoja, enkeleitä. Heitä kuvataan ikäänkuin Jumalan hoviväkenä (ks. esim. 1 Kun 22:19-23, Ps 29:1). Saatanakin oli alunperin eräs heistä (ks. Job 1:6-12), mutta hän lankesi pois Jumalan yhteydestä ja muuttui Jumalan vastustajaksi. Ehkä jotkut hänen kanssaan langenneet enkelit olivat näitä jumalien poikia, jotka sekaantuivat ihmisiin.

Tai ehkä tässä on viittaus jonkin maan ulkopuolisen rodun, humanoidien tai lentävien lautasten tyyppien vierailuista maan päälle. Ken tietää. Vanha testamentti puhuu niin vähän näistä "jumalien pojista", eikä ole edes kiinnostunut heistä.

On tärkeää huomata, miksi Raamattu puhuu niin vähän enkeleistä tai "jumalien pojista", hyvistä tai pahoista. Ihminen saa nimittäin turvautua *suoraan* koko avaruuden ja koko maailmankaikkeuden Luojaan, ilman minkään enkelien tai ufojen välitystä. Ainoa välittäjä ihmisen ja Jumalan välillä on Jeesus Kristus.

Häntäkin sanotaan "Jumalan Pojaksi", mutta ihan eri merkityksessä, kuin enkeleitä. Jeesus on itse Jumala, Jumalan persoona samoinkuin Isä Jumala ja Pyhä Henki. Hän on Jumalan "ainoa Poika" (vrt. uskontunnustus). Siksi kohtaamme häneen uskomalla itsensä sen ainoan Jumalan, joka on luonut kaiken mitä on, myös enkelit. Kristinuskossa olemme tekemisissä paljon, paljon tärkeämpien ja voimakkaampien asioiden kanssa, kuin enkeleiden tai ufojen tai "jumalien poikien" kanssa.

Siihen aikaan ja myöhemminkin oli maan päällä jättiläisiä, kun jumalien pojat yhtyivät ihmisten tyttäriin ja nämä synnyttivät heille lapsia. Juuri näitä olivat muinaisajan kuuluisat sankarit. (1 Moos 6:4)

Näistä jättiläisistä Vanha testamentti puhuu jonkin verran. Heillä on omat heimonsakin, *refalaiset* ja *anakilaiset*. Kun israelilaiset tiedustelijat olivat käyneet vakoilemassa Kanaanin maata kansan paettua Egyptistä, he kertoivat muille israelilaisille näin:

"Maa, jota kävimme tutkimassa, vie hengen niiltä, jotka sinne asettuvat. Kaikki ihmiset, jotka siellä näimme, olivat hyvin kookkaita. Näimme siellä myös jättiläisiä, jättikokoisia anakilaisia. Me tunsimme itsemme heidän edessään pieniksi kuin heinäsiikat, ja sellaisilta me varmaan näytimme heidän silmissään" (4 Moos 13:32-33, ks. myös 5 Moos 2:20-21).

Erään toisen kohdan mukaan refalaiset eivät olleet ihan noin isoja: Og, viimeinen refalainen kuningas, mahtui hauta-arkkuun, joka oli 4,5 metriä pitkä (5 Moos 3:11). Goljatinkin sanotaan olleen refalainen, mutta "vain" vajaat 3,5 metriä pitkä (ks. 2 Sam 21:18-22, 1 Sam 17:4-7).

En oikein tiedä, miten näitten jättiläisheimojen historialliseen olemassaoloon pitäisi suhtautua. Ehkä niitä on todella ollut, tai sitten on kyse vanhasta tarusta, jota raamatunkirjoittaja lainaa. Hänellekin on kyse vanhoista, ainakin 500 vuotta vanhoista asioista ja viimeinenkin jättiläinen oli jo aikaa hävitetty maan päältä.

Minusta meidän on hyväksyttävä, että Vanhassa testamentissa on tarunomaista aineistoa ja ehkä käsitys jättiläisistä on yksi sellainen. Ehkä se on syntynyt, kun israelilaiset katselivat jo kauan ennen heitä tuhottujen kaupunkien raunioita ja näkivät niitten valtavat rakennuskivet ja ajattelivat: "Noita eivät ole voineet tavalliset ihmiset tehdä. Anakilaiset ovat olleet asialla." Tai ehkä poikkeuksellisen kookkaita heimoja tosiaan on ollut olemassa. Sellaisesta on kai joitain arkeologisia viitteitäkin.

Herra katuu, että on luonut ihmiset

Merkittävää on ennenkaikkea se, mihin Vanha testamentti ikivanhaa jättiläistarua käyttää: Nimittäin osoittamaan *synnin valtaa*. Luomisjärjestyskin oli jo vaarassa, kun alkoi syntyä sekasiköitä.

Kun Herra näki, että ihmisten pahuus lisääntyi maan päällä ja että heidän ajatuksensa ja pyrkimyksensä olivat kauttaaltaan pahat, hän katui, että oli tehnyt ihmisen, ja murehti sitä sydämessään (1 Moos 6:5-6).

Nämä jakeet ovat erityisen tärkeitä. Niistä käy ilmi se kehitys, mihin synty on johtanut ihmiskunnan. "Heidän sydämensä aivoitukset ja ajatukset olivat kaiken aikaa ainoastaan pahat".

Maa oli tullut täyteen väkivaltaa ja kostoja, niinkuin edellä luettu Lemekin kostolaulu "Minä surmaan miehen haavastani ja nuorukaisen mustelmasta" (1 Moos 4:23-24) antaa ymmärtää.

Ehkä kuitenkin ihmisten ulkonainen käytös ei ollut pelkästään pahaa. Mutta tässä ei puhutakaan ulkonaisesta käytöksestä, vaan ihmisen sydäimestä. Siitä meidän salatusta sisäisestä elämästä, joka on toisilta ihmisiltä kätkössä, mutta jonka Jumala näkee: "heidän *sydämensä* aivoitukset ja ajatukset olivat kaiken aikaa ainoastaan pahat."

Tämä meidän sisäinen elämämme on Jumalan silmissä pahuuden ja itsekkyyden turmelema. Paavalin kirje roomalaisille kuvaa meitä siten, kuin Jumala meidät näkee:

"Ei ole ketään, joka etsii Jumalaa. Kaikki ovat luopuneet (Jumalasta) ja käyneet kelvottomiksi. Ei ole ketään, joka tekee hyvää, ei ainoatakaan. Heidän kurkkunsa on avoin hauta, heidän kielensä puhuu petollisesti, huultensa takana heillä on kyykäärmeen myrkkyä, heidän suunsa on täynnä katkeria kirouksia. Nopein jaloin he rientävät vuodattamaan verta, tuhoa ja kurjuutta he jättävät jälkeensä. Rauhan tietä

he eivät tunne, jumalanpelko on heille vieras" (Room 3:11-18).

On vaikea tunnustaa, että nämä jakeet puhuvat meistäkin sellaisina kuin Jumala meidät näkee. Silti se on totta. Meidän suomme puhe ja sen takana olevat motiivit ovat kuin avoin hauta. Sinne haetaan suistetaan puheissa ja ajatuksissa monta lähimmäistä päivässä. Huultemme takana on kuin kyykäärmeen myrkkyä. Aina ei puheissa suoraan, mutta se myrkky on huulten takana piilossa. Tästä sanotaan Raamatun Sanalaskuissa "Moni viskoo sanoja kuin miekanpistoja, mutta viisasten kieli on lääke".

Siksi 6. jakeessa sanotaan näin voimakkaasti "Jumala katui, että oli tehnyt ihmisen, ja murehti sitä sydämessään". - Kuinka rajusti sanottu! Yleensä meille saarnataan vain siitä, kuinka Jumala on kaikkien ihmisten rakastava Isä. Mutta tässä kuvataan, kuinka ihmiset ovat niin syntisiä ja sydämessään väkivaltaisia Jumalan edessä, että hän murehtii ja katuu luoneensa meidät.

Ja Herra sanoi: "Minä pyyhin maan päältä ihmisen, jonka olen luonut, ja ihmisen mukana karjaeläimet, pikkueläimet ja taivaan linnut, sillä minä kadun, että olen ne tehnyt." (1 Moos 6:7)

Jumala päätti tuhota ihmiset vedenpaisumuksella. Tämä on äärimmäisen vakava varoitus meille Jumalan vihasta. Siitä vihasta puhuu myös Uusi Testamentti:

Jumalan viha ilmestyy taivaasta ja kohdistuu kaikkeen jumalattomuuteen ja vääryyteen, jota ihmiset tekevät pitäessään totuutta vääryyden vallassa (Room 1:18).

Ihminen tietää, että hänen suhteensa Jumalaan ei ole kunnossa. Mutta tavallisesti ihminen ei halua myöntää sitä, vaan yrittää kaikin tavoin pitää tätä totuutta peitossa. Silloin hän pitää vääryyden vallassa myös sitä totuutta, että Jeesus Kristus on Vapahtaja, joka voisi kerralla korjata hänen rikkoontuneen Jumala-suhteen.

Seuraava kosminen tuho ei ole vedenpaisumus, vaan viimeinen tuomio. Se on nykyisen maailman loppu sellaisena kuin me sen tunnemme. Silloin Jumala tuomitsee ihmisten pahuuden. Myös salaiset ajatukset ja tekojen ja sanojen takana olevat motiivit tulevat julki.

Jumala on sulkenut kaikki tottelemattomuuteen, että voisi armahtaa kaikkia

Jumalan viha on niin pelottava asia, että siitä ei meinaa uskaltaa puhua. Kuitenkin se on totta.

Asiassa on yksi lohdutus. Raamattu sanoo:

Jumala on sulkenut kaikki tottelemattomuuteen, että hän voisi kaikkia armahtaa (Room 11:32).

Jumala on sulkenut kaikki tottelemattomuuteen, että hän voisi kaikkia armahtaa. Armoa ei tarvitse kuin syntinen. Sellaisia eivät ole vain rikolliset. Sellaisia olemme me kaikki. Siksi, että Jumalan tahto koskee ihmisen sydäntä ja sen motiiveja.

Mutta miksi Jumala vaatii ihmiseltä näin paljon? - Eikö pelkkä yritys välttää rikoksia riittäisi? - Ei. Miksi? - Koska "Jumala on sulkenut kaikki tottelemattomuuteen, että hän voisi kaikkia armahtaa".

Viimeinen sana on Jumalan armolla. Jumala on tehnyt vaatimuksensa sinunkin kohdalla niin kovaksi sen takia, että sinä tarvitsisit Jumalan armoa. Olisit *armahdettu syntinen*.

Jumalan armon kohde, vaikka oletkin syntinen.

Kun tämän sisäistää, se vapauttaa. Kun myöntää itselleen ja Jumalalle, että on hänen edessään niin syyllinen, että tarvitsee Jeesusta syyllisyyden sovittajaksi, ei tarvitse enää yrittää itse kelvata Jumalalle.

Mutta Nooa oli Herralle mieluinen (1 Moos 6:8; 1992 käännös).

Tai toisin käännettynä:

Mutta Nooa sai armon Herran silmien edessä (1933 käännös)

Vuoden 1933 käännös on sanatarkempi. Joka tapauksessa meille tämä kohta on ennakoiva vertauskuva Jeesuksesta Kristuksesta, jonka kautta saatava armo pelastaa ihmiskunnan. Vähän samaan tapaan kuin Noan rakentama arkki pelasti ihmisiä aikanaan.